

Αριστερή Μεταρρύθμιση

Παράταξη Πανεπιστημιακών

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Το "πολυνομοσχέδιο" του Υπουργείου Παιδείας,
Δια βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων

Το πρώτο δείγμα γραφής της πολιτικής ηγεσίας του Υπουργείου Παιδείας, το προς ψήφιση «πολυνομοσχέδιο», περιέχει ορισμένες βελτιωτικές ρυθμίσεις «ορθολογικοποίησης» της λειτουργίας του εκπαιδευτικού συστήματος. Ωστόσο είναι σε γενικές γραμμές **άτολμο** και σαφώς **κατώτερο των προσδοκιών** της εκπαιδευτικής και ακαδημαϊκής κοινότητας. Κατατέθηκε χωρίς να έχει υπάρξει ουσιαστικός διάλογος με τους εκπαιδευτικούς φορείς για την κατάρτισή του, ενώ δεν ικανοποιεί υποσχέσεις και δεσμεύσεις της κυβέρνησης σε κρίσιμα θέματα. Αποκορύφωμα της ατολμίας, η απουσία ρύθμισης σχετικά με τη **στάθμιση** της ψήφου όλων των εκλεκτόρων στις εκλογές των οργάνων διοίκησης των ΑΕΙ, ώστε να σταματήσει η κομματική ή παραταξιακή ή ατομική συναλλαγή.

Από οπισθοχώρηση όμως χαρακτηρίζεται η πολιτική ηγεσία και στο θέμα των **«κολεγίων»**. Καταρχήν ορθώς τα «κολέγια» αντιμετωπίζονται πλέον ως κέντρα μεταλυκειακής εκπαίδευσης, με τα αντίστοιχα επαγγελματικά δικαιώματα. Ωστόσο οι κανόνες λειτουργίας τους είναι τελειώς ασταθείς και ανατίθενται στο ΕΚΕΠΙΣ, δηλαδή σε ένα όργανο στο οποίο δεν προβλέπονται οι αντίστοιχοι εμπειρογνώμονες. Τελειώς απαράδεκτη είναι η αναφορά σε δυνατότητα σύμπραξης –με συμφωνία δικαιόχρησης [franchising]- αυτών των κέντρων μεταλυκειακής εκπαίδευσης με εκπαιδευτικά ιδρύματα του εξωτερικού: Οι όποιες συμφωνίες μπορούν να είναι μόνο συμφωνίες πιστοποίησης [validation] (και όχι δικαιόχρησης), και δεν μπορούν να γίνονται παρά μόνο ανάμεσα σε εκπαιδευτικά ιδρύματα αναγνωρισμένου κύρους που υπόκεινται σε συστήματα αξιολόγησης. Πρόκειται για υποκρισία της πολιτικής ηγεσίας του Υπουργείου όταν από τη μια μεριά κατατάσσει τις υπάρχουσες επιχειρήσεις στην μη τυπική εκπαίδευση και ρητά τις απαγορεύει να χρησιμοποιούν τον τίτλο πανεπιστήμιο ή university και από την άλλη τις επιτρέπει να κάνουν συμφωνίες δικαιόχρησης με πανεπιστήμια του εξωτερικού!

Πιο αναλυτικά:

Σχετικά με τα ζητήματα πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης (ΚΕΦ. Α'):

- Ο προσδιορισμός του ΑΣΕΠ ως μόνης οδού πρόσληψης είναι στη σωστή κατεύθυνση. Η απαίτηση για πιστοποιημένη παιδαγωγική και διδακτική επάρκεια είναι θετική (ειδικά σε ό,τι αφορά τη β'θμια). Προβληματίζει: (α) η έγκριση των ειδικών αυτών προγραμμάτων αποκλειστικά από το Υπουργείο

Παιδείας, ύστερα από γνώμη του Παιδαγωγικού Ινστιτούτου, χωρίς την παραμικρή συμμετοχή των αντίστοιχων ΑΕΙ, και (β) η δυνατότητα πιστοποίησης μέσω μεταπτυχιακού τίτλου στις επιστήμες της αγωγής, λόγω του εύρους των μεταπτυχιακών προγραμμάτων σε αυτό τον τομέα, συχνά κατ' όνομα μόνο.

- Σε σωστή κατεύθυνση κινείται η τριετής παραμονή του/της νεοδιόριστου εκπαιδευτικού στη σχολική μονάδα και η υπηρεσία επί δύο έτη ως δόκιμου εκπαιδευτικού. Καθώς δεν αποσαφηνίζεται ο ακριβής ρόλος του *μέντορα* (παραπέμπεται σε Υπουργική Απόφαση), η ρύθμιση στερείται παιδαγωγικού περιεχομένου και συνιστά στην παρούσα φάση μέτρο ελαστικοποίησης των εργασιακών σχέσεων και πηγή επαγγελματικής αγωνίας για τους/τις πρωτοδιοριζόμενους/-ες συναδέλφους εκπαιδευτικούς. Δεν αποσαφηνίζεται επίσης το περιεχόμενο της εισαγωγικής επιμόρφωσης.

Σχετικά με την επιλογή στελεχών της εκπαίδευσης (ΚΕΦ. Β'):

- Μοριοδοτείται υπερβολικά η γνώση «νέων τεχνολογιών» και ειδικά ο α' κύκλος, ο οποίος αν και διάρκειας μόλις 30 (!) ωρών δίνει 2 μόρια, ενώ η απόκτηση δευτέρου πτυχίου μόλις 3.

Σχετικά με τις «βελτιωτικές παρεμβάσεις» στη λειτουργία των ΑΕΙ (ΚΕΦ. Δ'):

- Ο εξηλεκτρονισμός του συστήματος διανομής συγγραμμάτων ενδεχομένως να επιτρέψει την εγκυρότερη διανομή (εφόσον τηρηθούν οι πολλές και ασφυκτικές προθεσμίες). Όμως συνεχίζει να κινείται στη λανθασμένη κατεύθυνση της διατήρησης του ενός συγγράμματος ανά φοιτητή/-τρια (που τώρα το επιλέγει ανάμεσα σε 2-3 προτεινόμενα, χωρίς κριτήρια για αυτό, που δηλώνονται ηλεκτρονικά), η οποία με τη σειρά της συνεχίζει και στην τριτοβάθμια την παραπλανητική εξίσωση «γνώση = σελίδες του βιβλίου».
- Η μείωση του ανώτερου αριθμού εκλεκτόρων στα εκλεκτορικά σώματα από 30 σε 15, μπορεί να διευκολύνει τη σύγκλησή τους και να μειώσει το ύψος των δαπανών για τις μετακινήσεις εξωτερικών εκλεκτόρων. Ενδέχεται όμως να επιτείνει τον συντεχνιασμό. Σε κάθε περίπτωση, η priμοδότηση των τακτικών καθηγητών (50%, δηλαδή τουλάχιστον 3 από τα 5 μέλη των λοιπών τομέων του τμήματος) είναι αρνητική και πρέπει να απαλειφθεί.
- Η κατάργηση της «βάσης» του 10 θα επιτρέψει την είσοδο περισσότερων φοιτητών/-τριών σε τμήματα χαμηλής ζήτησης, αντί να φύγουν στο εξωτερικό ή να εγγραφούν σε κέντρα μεταλυκειακής εκπαίδευσης. Όσο κι αν είναι γνωστό ότι το πρόβλημα της βάσης είναι εν πολλοίς τεχνητό αφού συναρτάται με τη δυσκολία κάθε χρονιά των θεμάτων, τίθεται ένα ουσιαστικό πρόβλημα ποιότητας σπουδών για τους/τις αποφοίτους του Λυκείου και εισαγόμενους/-ες στα ΑΕΙ, που ξεπερνά το θέμα της ύπαρξης ή όχι της «βάσης». Η ριζική αλλαγή του τρόπου πρόσβασης, όπου αποφασιστική θα είναι η γνώμη των ίδιων των ΑΕΙ υποδοχής, μένει να σχεδιαστεί και να νομοθετηθεί, αφού επί του ζητήματος αυτού έχουν κατατεθεί σχετικές προτάσεις και από την ΠΟΣΔΕΠ και από άλλους φορείς.
- Αρνητική είναι η περαιτέρω μείωση της εκπροσώπησης των κατώτερων βαθμίδων στη Σύγκλητο.

Ζητάμε από τις δυνάμεις της Βουλής που πιστεύουν στην ανάγκη να ενισχυθεί και να βελτιωθεί η εκπαίδευση και η έρευνα της χώρας ώστε να αποτελέσουν μοχλό για τη

διέξοδο από τη δραματική σημερινή κρίση, να στηρίξουν τις αλλαγές που προτείνουμε.

Ζητάμε επίσης από την κυβέρνηση να προχωρήσει με γρήγορους ρυθμούς τη διαβούλευση και τις νομοθετικές ρυθμίσεις για την ουσία των διαρθρωτικών αλλαγών που απαιτούνται στο εκπαιδευτικό σύστημα. Στο χώρο της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, το αίτημα αφορά πρωτίστως την κατάρτιση ενός νέου νόμου-πλασίου, πραγματικού πλαισίου, που θα επιτρέψει στα δημόσια πανεπιστήμια να αυτοδιοικούνται με κοινωνική λογοδοσία.

ΑΡ.ΜΕ., 5 ΜΑΪΟΥ 2010